

N:o 1.

Ank. till Riksd. kansli den 7 februari 1898, kl. 6 e. m.

Memorial, angående ändring af § 9 i underrättelserna om hvad vid tulltaxans tillämpning iakttagas bör.

(1:a A.)

Enligt 9 § i de vid gällande tulltaxa fogade underrättelser om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör, beviljas under särskilda villkor vid utförsel af varor, tillverkade inom Sverige af utländskt råämne, restitution af den tullafgift, som vid införseln af råämnet erlagts för detsamma. En inskränkning i detta hänseende finnes emellertid stadgad i 4 mom. af samma paragraf, i det att dylik tullrestitution icke eger rum vid utförsel till Norge utom i afseende å några få slag af varor. Denna inskränkning har naturligen föranledts af den förr enligt mellanrikslagen medgifna tullfrihet för vissa varor vid utförsel till Norge samt står i samband med stadgandet i 2 § af sistnämnda författning, att vid utförsel från det ena af de förenade rikena till det andra af varor, tillverkade i det af rikena, från hvilket utförseln skedde, återbetalning af erlagd tull för de utländska råämnena, som vid deras

Bih. till Riksd. Prot. 1898. 5 Saml. 1 Afd. 5 Häft. (N:o 1.)

tillverkning blifvit använda, icke medgåfves, med mindre varorna vid införsel i det andra riket droge hel tull.

Sedan mellanrikslagen, från och med den 13 juli sistlidet år upphört att gälla, finnes ingen grund för bibehållande af berörda inskränkning i rätten till tullrestitution vid utförsel af varor till Norge. Utskottets uppmärksamhet har ock blifvit fäst härå genom en Kongl. Maj:ts remiss den 19 november sistlidet år, hvaruti Kongl. Maj:t till utskottet öfverlemnade handlingarna i ett till Kongl. Maj:t fullföljdt mål angående af en handelsfirma begärd restitution af den tull, som erlagts för råämnet till ett till Norge utfördt parti bomullsväfnad.

I nämnda Kongl. Maj:ts remiss anføres, att enär grunden för det undantag från rätten att jemlikt § 9 mom. 1 i underrättelserna vid gällande tulltaxa åtnjuta restitution af tullmedlen vid utförsel af, bland andra artiklar, bomullsväfnad, hvilket i fråga om utförsel till Norge funnes meddeladt i mom. 4 af samma paragraf, måste anses hafva förfallit i och med upphörandet af den tullfrihet, som tillföre, jemlikt förordningen angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden den 30 maj 1890, åtnjutits vid införsel i Norge af ifrågasvarande artikel under de i förstnämnda författningsrum angifna förutsättningar, Kongl. Maj:t med anledning af de utaf bemälda firma anförda underdåniga besvären medgifvit, att af tullmedlen finge till firman restitueras ett belopp af 424 kronor 35 öre; och ville Kongl. Maj:t hafva till utskottet öfverlemnade handlingarna i målet för den åtgärd i afseende på affattningen af § 9 mom. 2 och 4 i tulltaxeunderrättelserna, hvartill utskottet kunde finna samma handlingar föranleda.

Af skäl, som sålunda anförts, anser utskottet, att omförmälda, nu gällande undantagsstadgande för Norge i fråga om rätt till tullrestitution bör upphävas.

Deremot finnes ingen anledning att upphäva den i sammanhang med berörda stadgande beviljade undantagsställning för Norge derutinnan, att, under det tullrestitution i allmänhet beviljas endast vid utförsel af varor sjöledes, sådan under vissa förutsättningar medgifves jemväl vid utförsel å jernväg till Norge.

I öfverensstämmelse med utskottets sålunda uttalade åsigt hemställer utskottet,

att Riksdagen måtte besluta, att § 9 i tulltaxeunderrättelserna skall i nedan intagna delar erhålla följande förändrade lydelse:

§ 9.

— — — — —
2. Då juteväfnad, tillverkad i utlandet, användes till emballage vid utförsel sjöledes från stapelstad till utrikes ort, må för hvarje kilogram af väfnaden restitutionsvis af tullmedlen beviljas 10 öre under iakttagande af de under punkten 1 upptagna bestämmelser; skolande dock — — — — —

4. Den här ofvan medgifna tullrestitution eger rum jemväl vid utförsel med jernväg till Norge, under följande för landväga utförseln gällande särskilda vilkor:

a) att varupartiet skall hafva varit hos vederbörande tullkammare å afsändningsorten till utförsel angifvet och der blifvit journaliseradt samt försedt med behörig, till ort, hvarest tullkammare finnes och förtullning får ega rum, stäld förpassning, hvilken skall godset under transporten åtfölja;

b) att vid angifningsinlagan alltid skall fogas sådan försäkran af tillverkaren, som här ofvan i punkten 1 b) eller, beträffande till emballage använd utländsk juteväfnad, i punkten 2 och, beträffande mjöl och gryn, i punkten 3 b) är föreskrifven; samt

c) att genom attest från tullkammaren i norska destinationsorten skall styrkas, beträffande till emballage använd utländsk juteväfnad, att varan dit ankommit med orubbad försegling eller plombering samt, beträffande öfriga varor, derjemte att desamma till beskaffenhet och myckenhet funnits med förpassningen öfverensstämmande.

— — — — —

Stockholm den 7 februari 1898.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.
